

ἐκ τοῦ μισθοῦ σου στόματος λόγους ἀκαθάρτους ἀκοῦσαι· ἀλλὰ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἀποστελῶ σε δεδεμένον εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ».

14. Ἐξεληθόντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν εὗρον ἄνθρωπον παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἀφρίζοντα καὶ καμόμενον (1) καὶ λέγει πρὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ βωβόν· «ἐγὼ σοὶ λέγω ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἔξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τούτου». Αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

15. Ἐρχομένου δὲ αὐτοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν εὗρεν θηρίον ἄγριον ἐσθίον (*) παιδίον καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἠκολούθει κλαίουσα. Ἰδὼν δὲ ὁ ἅγιος Ὑπάτιος τὸ γεγονός λέγει πρὸς τὸ θηρίον· «σοὶ λέγω, θηρίον ἀνήμερον, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπόδος μοι τὸ πλάσμα αὐτοῦ (2) ὑγιὲς τῇ αὐτοῦ δυνάμει» καὶ εὐθέως (2) ἀφίεις τὸ παιδίον ἔφυγεν τὸ θηρίον. Λαβὼν δὲ ὁ ἅγιος τὰ μέλη τοῦ παιδὸς κατέθηκεν αὐτὰ εἰς τοὺς ἰδίους ἀρμούς καὶ σφραγίσας αὐτὸ ἀνέστησεν αὐτὸ ὑγιὲς (3) καὶ παρέδωκεν αὐτὸ [239] τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

16. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ εἰς τόπον πεδινὸν ἦν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ σφαλάκια (4) ἀναριθμητὰ καὶ διὰ ταῦτα οὐκ ἦν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ οὔτε χώρα οὔτε ἄμπελος ἀλλ' ἦν κωφή πᾶσα ἡ γῆ ἐκείνη. Καὶ ἐν τῷ ὀδοῦν αὐτὸν ἐχαλάσθη ὁ πούς αὐτοῦ ἕως τῶν γονάτων· καὶ ἔφερεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀναστὰς δὲ ὁ ἅγιος Ὑπάτιος ἐπειτήμησεν αὐτὰ καὶ ἀπέκτεινεν ἅπαντα. Ἐληθόντων δὲ αὐτῶν εἰς κώμην τινὰ εὗρεν ἐκεῖ ἄνθρωπον κατακείμενον καὶ ἦσαν τὰ μέλη αὐτοῦ ἅπαντα βεβρωμένα ἀπὸ τοῦ πάθους ἐκείνου, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ (5) εἰ μὴ αἱ ἀρμονίαι τῶν ὀστέων καὶ νεύρων. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ ἅγιος λέγει πρὸς αὐτὸν· «πόσον χρόνον σοὶ συνέβη τοῦτο;» Λέγει αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· «δώδεκ' ἔτη ἔχω κακῶς πάσχων». Ἐκτείνας δὲ τὰς χεῖρας ὁ ἅγιος ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν· «Ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ μου ἀνάστηθι ὑγιής»· καὶ εὐθέως ἐξέπεσον ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ γυαλώπια (6) ἑβδομήκοντα πέντε καὶ ἀνέστη ὑγιής· ἐποίησεν δὲ λάσεις πολλὰς ἐν τῇ ὁδῷ.

17. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν μητροπόλιν αὐτοῦ ἐποίησεν ζῶν ἐν εἰρήνῃ ἔτη δώδεκα· ἐτελεύτησε δὲ ὁ βασιλεὺς Θεοδώσιος ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ ζῶν εἰς ἀπεράντους αἰῶνας, ἐβασίλευσεν δὲ ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἀσεβὴς καὶ παράνομος Λουκιανός (7). Αὐτὸς δὲ ποιήσας τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ σατανᾶ πάλιν ἀνέστησεν τὰ μισρὰ εἰδῶλα καὶ ἐποίησε θυσίας (8) κατὰ πᾶσαν πόλιν [239] καὶ χώραν καὶ τοὺς ναοὺς τοῦ θεοῦ ἐποίησεν πραιτόρια καὶ ἀπέστειλεν ἐπάρχους καὶ ἡγεμόνας δούς ἀναφορὰς λέγων πρὸς αὐτοὺς· «ὅσοι ἐὰν μὴ πεισθῶσι θῦσαι (9) τοῖς θεοῖς τιμωρίας πικραῖς καὶ βασάνοις τιμωρήσαντες ἀποκτείνετε αὐτούς».

(*) ἐσθίοντα sic! C. I.

(1) κωλύμενον V R² — κωλυόμενον R.¹

(2) καὶ εὐθέως κτλ. d. C.

(3) ὑγιή bis cod.

(4) σφαλάκας ἀναριθμήτους V.

(5) καὶ οὐκ ἦν ἴχνος ἕτερον ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἐν τῷ σώματι V.

(6) γυαλώπια V R¹ R.²

(7) λικίνιος R.¹.

(8) ἐκέλευσε γενέσθαι θυσίας V.

(9) ὅτι ὅσοι ἐὰν μὴ πεισθέντες θύσωσι V.